hed segamiste jookswa lugude seletuseks, osalt kui süüdlaseb, kes warastud kaupa ostnud, ehk wargaid mõnekorra warjul olid pidanud; ka neist wiimastest pidi mõni wangihoone minema. Meie weikest linnast oli ka üks kuldsep kimpu saanud, ja teistega ühes wangi kinnipandud. Kui wiimaks kohtu läbi katsumised lõpetud olid ja õiguse otsus wäljatuli, saiwad neli kinnitabatud warga seltsimeest, kes nelja aasta eest nende kurjategijate hulgas, ukse murdmas ja kerstusi puistamas tööl olnud, huka mõistetud, kiriku sambas esiteks nuheldud ja siis wangi tööle tühjale maale läkjatud. Aga Konglamäe tõapoist mõrtsukat ei saadud enam aialiku kohtu ete, sest ta oli juba paar aastat waremine igawese suure kohtumoistja ete kutsutud, oma patu wastama. Korbitsa Mihkel, kes kül ise warguse tööl ial ei olnud käinud, aga naisega ühel nõul wargaid salamahti omas majas pidanud, warastud asju mõned kuud peitus hoidnud, siis aega mööda tasaillukeste mõnda kaugel paikades, kas ise, ehk abimeeste läbi, äramüünud ja saadud hinda warastega jaganud. Naine, kellel wangi põlwes sündinud noorem laps alles rinnal oli, jääti ihu nuhtlusest prüüs, aga pidi kui Mihkel, keda kolm pühapääwa järestiku kirikusambas nuheldi, Siberiamaale minema. Senna kaugele läks ka kuldsepa isandakese teekäik, kes palju warastud hõbe asju odawa hinna eest wargade warjajate käest oli ostnud, ja ümbersulatates nimed ja muud tunnismärgid warastud hõbeda küllest mahakustutanud. Korbitsa Mihkli põranda alt leiti üks sügaw warga-koobas, kus palju lõuendid ja muud warastud riideid sees, mis weel tänini ei olnud äramüüdud; ka ligi kolmsada rubla raha oli koopas alles raiskamata. Mõnda oli Jumal siin ühe labakinda läbi, mis terase tütarlapse silma pidi puutuma, kolme aasta pärast warga jälgi awalikuks tõstnud. Oh kui need, kes midagi üleannetust ehk kurja tööd oma mõtte wõtawad, ikka jeda meeles peaksid, et Issanda silm ka sügawas öö pimeduses nende südame mõted ja tööd ära nääb, ja neid ial

nuhtlemata ei jäta, waid mõne korra juba siin ilmas aealiku, ja seal tulewas ilmas igawest nuhtlust neile annab.

Üks aasta on pärast ülemal räägitud kohtumõistmist jälle möödaläinud, kus meie lõpetusel weel sammud Jüri talusse tõetame. Täna leiame seal pulmad uues toas, mis minewal sügisel walmis oli tehtud. Tihawere mõldri wanem poeg Juhan, üks wäga osaw sep, oli Triinu kosinud ja wana äia soowimist mööda koduwäiks peresse tulnud. Jüri ütles: „Meie Kustawil on weel paar aastat aega, enne kui naist lähäb wõtma, uus tuba on praegu suurem kui pere, ja Jumal tänatud! ka leiwa palukest nii palju, et nälga ei ole karta. Sellepärast ei raatsi ma, nii laua kui minu silmad lahti seisawad, lapsi lasta kaugele minna, kust ehk arwast neid iljemine näha saaksin. Kaswab pika peale pere paksemaks, kui tuba ja leiwamaad jõuawad üleskanda, noh, siis tehku lapsed, mis igal juwel mesilastest nääwad: noor-pere lendagu wälja ja otsigu omale uue linnupuu, kuhu kärgi ja met saab walmistama. Kui wäimehel sepilist ei ole, wõib ta põllul ja heinamaal mõne korra mulle abiks tulla, minust eneset enam suurt töötegijat ei ole, jõud läheb aast aastalt kasinamaks ja wanus kipub kätte. Põllud on nüüd kõik korralist haritud ja joonele seatud, et iljemine igas kohas wähem waewa ja rohkem woodu saab olema, kui taewane Isa muidu neid õnnistab. Annab Jumal noore rahwale sigidust, siis leidwad lapsed wiljapuu aiast igal juwel mõnda maijust, ja kui juwi wähägi hää, wõib peremees sügise mõne waka õune turule wia, et need enda lastele ka raha eest seda rõemu wõiwad walmistada, mis meie omast tööst leiame. Se ainuke puudus, mis praegu meie perekohale natuke näpistust teeb, on wäga kasin heinamaa; sest ehk ma kül kõik kohad olen laastanud ja mätastikud siledaks tehtud heina seemnega külwanud, ei ka ial karja jalga peale sõtkuma ei lase, waid seda, mis teised karjast heina maal

Maarahwa Kasuline Kalender 1858, lk. 38